

**predsjednik
Dieter F. Uchtdorf**
drugi savjetnik u
Prvom predsjedništvu

Završite a da vaša baklja još uvijek gori

U antičkoj su se Grčkoj trkači natjecali na utrci koja se zvala *lampadedromija*.¹ U utrci su trkači držali baklju u rukama i dodavali je sljedećem trkaču sve dok posljednji iz tima nije prešao ciljnu ravninu.

Nagradu nije dobio tim koji je trčao najbrže – nagrađen je bio prvi tim koji je prešao ciljnu ravninu s bakljom koja je još uvijek gorjela.

U tome se nalazi važna lekcija koju propovijedaju i drevni i moderni proroci: uistinu je važno započeti utrku, no još je važnije završiti je s bakljom koja još uvijek gori.

Salomon je započeo snažno

Veliki kralj Salomon primjer je nekoga tko je započeo snažno. Kad je bio mlad, »Salomon je ljubio Jahvu, ravnao se prema naredbama svog oca Davida« (1. Kraljevi 3:3). Bog je bio zadovoljan njime te mu je rekao: »Traži što da ti dadem« (1. Kraljevi 3:5).

Umjesto da zatraži bogatstvo ili dug život, Salomon je zatražio »pronjavno srce da može suditi tvom narodu, razlikovati dobro od zla« (1. Kraljevi 3:9).

To se toliko svidjelo Gospodinu da je blagoslovio Salomona ne samo mudrošću, nego i prekomjernim zdravljem i dugim životom.

Premda je Salomon uistinu bio vrlo mudar i učinio mnogo velikih djela, nije snažno završio. Nažalost, kasnije u svom životu »činio je ono što ne bijaše pravo u očima Jahvinih, i nije se sasvim pokoravao Jahvi« (1. Kraljevi 11:6).

Završavanje naše vlastite utrke

Koliko smo puta započeli nešto što nismo završili? Dijete? Programe vježbanja? Obvezu svakodnevnog čitanja Svetih pisama? Odluke da postanemo bolji učenici Isusa Krista?

Koliko smo samo puta donijeli odluke u siječnju i provodili ih gorućom odlučnošću nekoliko dana, tjedana ili mjeseci kako bismo do listopada shvatili da je plamen naše obveze samo malo topliji od hladnog pepela?

Jednog sam dana naišao na smiješnu sliku psa koji je ležao pored komada papira koji je poderao. Na njemu je pisalo: »Potvrda o treningu poslušnosti psa«.

I mi sami smo ponekad takvi.

Imamo dobre namjere, započinjemo snažno, želimo biti najbolja inačica sebe. Ali na kraju ostavimo svoje odluke poderane, odbačene i zaboravljene.

U ljudskoj je prirodi posrtati, podbacivati i ponekad željeti odustati od utrke. No, kao učenici Isusa Krista obvezali smo se ne samo započeti utrku, nego je i završiti – i to završiti je, a da naša baklja i dalje jarko gori. Spasitelj je obećao svojim učenicima: »Ali tko ustraje do konca, bit će spašen« (Matej 24:13).

Dozvolite mi parafrazirati Spasiteljevo obećanje za današnje doba: Ako se držimo njegovih zapovijedi i završimo, a da naša baklja još uvijek gori, imat ćemo život vječni što je najveći dar od svih darova Božjih (vidi NiS 14:7; vidi i 2. Nefi 31:20).

Svjetlo koje nikada ne umire

Ponekad, nakon posrtanja, podbacivanja ili čak odustajanja, postajemo obeshrabreni i vjerujemo kako je naše svjetlo nestalo i da je naša utrka izgubljena. Ali ja svjedočim da svjetlo Kristovo ne može ugasnuti. Ono svijetli i u najmračnijoj noći i ponovo će zasjati u našim srcima samo ako priklonimo naša srca njemu (vidi 1. Kraljevi 8:58).

Bez obzira koliko često i daleko padamo, svjetlo Kristovo uvijek sjajno gori. Čak i u najdubljoj tami, ako

učinimo korak prema njemu, njegovo će svjetlo obuzeti sjene i ponovo će upaliti naše duše.

Ova utrka učenja nije sprint; ona je maraton. I nije od prevelike važnosti koliko brzo trčimo. Zapravo, jedini način kako možemo izgubiti tu utrku jest konačna predaja ili konačno odustajanje.

Sve dok se nastavljamo podizati i kretati se prema našem Spasitelju, pobijedit ćemo u utrci, a da naše baklje još uvijek sjajno gore.

Za baklju nismo važni mi, nego ono što činimo.

Važan je Spasitelj svijeta.

I to je svjetlo koje nikada neće zatamnjeti. To je svjetlo koje guta tamu, iscjeljuje naše rane i plamti čak i usred najdublje tuge i nedokučive tame.

To je svjetlo koje nadmašuje razumijevanje.

Neka svatko od nas završi put koji je započeo. A uz pomoć našeg Spasitelja i Otkupitelja Isusa Krista, radosno ćemo završiti utrku i s bakljama koje će još uvijek gorjeti.

NAPOMENA

1. *Harpers Dictionary of Classical Antiquities* (1898), »Lampadedromia«, www.perseus.tufts.edu/hopper. Pauzanija opisuje drugačiju utrku s bakljama u kojoj nosači baklji, moguće po jedan iz svakog plemena, nije predao svoju baklju. No, kao i u *lampadedromiji*, pobjednik je onaj koji prvi dođe do kraja utrke s upaljenom bakljom.

NAUČAVANJE IZ OVE PORUKE

Razmotrite potaknuti one koje podučavate da promisle o tome gdje se oni nalaze u svojim »utrkama« ži-vota. Gore li njihove baklje sjajno? Mogli biste pročitati rečenicu da svjetlo Kristovo, »svjetlo koje guta tamu, iscjeljuje naše rane i plamti čak i usred najdublje tuge i nedokučive tame«. Zatim razmotrite raspraviti s onima koje podučavate o tome na koji je način svjetlo Kristovo utjecalo na njihov život u prošlosti, a kako utječe na sadašnji život?

MLADI

Napuni svoju baklju: tridesetodnevna kušnja

Mladima u crkvi koji su prezaposleni vrlo se lako može dogoditi da zapadnu u rutinu, pogotovo u vezi s duhovnim stvarima. Svaki dan čitamo Sveta pisma, molimo se i štujemo gotovo na isti način svakog dana, a zatim se pitamo zašto nam se čini da smo zapali u duhovnu krizu.

Jedan od najboljih načina da postignete da vaša duhovna baklja sjajno gori jest osigurati da doživite

značajna duhovna iskustva. To je lakše reći, nego učiniti pa evo savjeta koji će vam pomoći u nastavku s duhovnim napretkom: razmislite o aktivnosti povezanoj s evanđeljem koju još nikada niste učinili (ili je rijetko činite) te se posvetite tome da je ponavljate svaki dan mjesec dana. Možete započeti po malo jer će vam biti lakše male promjene pretvoriti u nešto trajno. Kada činimo stvari koje nas izvode iz naše duhovne sigurne zone, to može zahtijevati više vjere i truda s naše strane, no kad ih činimo, mi pozivamo Duha Svetoga da bude s nama te pokazujemo veću vjeru u Nebeskog Oca i želju da budemo bliže njemu. Evo nekoliko ideja za početak:

- postavite cilj za koji ćete se moliti ujutro i uvečer. Pokušajte se moliti naglas,
- probudite se 15 minuta ranije i čitajte Sveta pisma prije škole,
- čitajte govore s prethodnog Općeg sabora,
- postavite Sveto pismo iz Mormonove knjige na društvenu mrežu,
- slušajte crkvene pjesme, odnosno crkvenu glazbu umjesto glazbe koju inače slušate.

DJECA

Učinite svoju baklju svjetlijom

Prije mnogo godina, u Grčkoj je postojala utrka u kojoj su trkači držali zapaljene baklje. Tkogod bi istrčao cijelu utrku, a da mu je baklja ostala zapaljena, bio bi pobjednik. Predsjednik Uchtdorf govori kako je život poput te utrke. Baklja koju držimo svjetlo je Kristovo. Kada pokušavamo biti poput Isusa Krista, činimo da naše baklje gore sjajnije.

Što možete učiniti kako biste bili poput Isusa Krista i učinili svoje baklje sjajnijima? Odaberite s dolje navedenog popisa:

- nasmiješiti se nekome tko izgleda usamljeno ili ga pozdraviti,
- nastaviti se ljutiti na nekoga,
- brinuti se o svome tijelu,
- rugati se svome bratu ili sestri,
- poslušati proroka,
- odustati kada pogriješite,
- pomoći nekome.

Božanske osobine Isusa Krista: ispunjen dobrotvornošću i ljubavlju

Uz molitvu proučavajte ovaj materijal i tražite spoznaju kako biste znali što iznijeti drugima. Kako će razumijevanje Spasiteljevih božanskih osobina povećati vašu vjeru u njega i blagosloviti one o kojima brinete kroz kućno posjetiteljstvo? Za više informacija posjetite: reliefsociety.lds.org.

Vjera, obitelj, utjeha

Ovo je dio serije Poruka za kućno posjetiteljstvo koje govore o Spasiteljevim božanskim osobinama.

Vodič za Sveta pisma dobrotvornost definira kao »najvišu, najplemenitiju, najsnažniju vrstu ljubavi« (»Dobrotvornost«). To je čista ljubav Isusa Krista. Dok učimo od Isusa Krista i stremimo tome da postanemo poput njega, počinjemo osjećati njegovu čistu ljubav u svojim životima i postajemo spremni voljeti druge i služiti im onako kako bi on to činio. »Dobrotvornost jest imati strpljenja za nekoga tko nas je iznevjerio«, rekao je predsjednik Thomas S. Monson. »Ona znači odolijevati nagonu da se lako uvrijedimo. Ona znači prihvaćanje slabosti i nedostataka. Znači prihvaćati ljude onakve kakvi oni uistinu jesu. Znači gledati iznad fizičkog izgleda prema odlikama koje neće nestati s vremenom. Znači oduprijeti se porivu druge svrstavati u kategorije.«¹

Iz Mormonove knjige učimo veliku istinu »molite se Ocu svom odlučnošću srca da se onom ljubavlju

ispuni[mo] kojom on obdari prave sljedbenike Sina svojega Isusa Krista, da postane[mo] sinovi Božji [i kćeri]. Da budemo poput njega, kad se on pojavi, jer ćemo ga gledati kakav on jest, da uzmognemo imati to ufanje, da se očistimo kao što je i on čist« (Moroni 7:48).

Dodatni stihovi iz Svetih pisama
Ivan 13:34–35; 1. Korinćanima 13:1–13; 1. Nefi 11:21–23; Eter 12:33–34

Iz naše povijesti

»Sestra koja je nedavno postala udovica bila je vrlo zahvalna što su je posjetili učitelji, tugovali s njom i tješili je. Napisala je: 'Očajnički sam trebala nekoga kome sam se mogla uteći; nekoga tko će me saslušati... A oni su me slušali. Tješili su me. Plakali su sa mnom. I grlili su me ... [i] pomogli mi da izađem iz dubokog očaja i depresije tih prvih par mjeseci usamljenosti'.

Još je jedna žena sabrala svoje osjećaje nakon što je primila istinsku dobrotvornost od kućne

učiteljice: 'Znala sam da sam nešto više od broja na u njezinom zapisniku onih koje je trebala posjetiti. Znala sam da joj je stalo do mene.'²

Mnogi sveci posljednjih dana diljem svijeta poput ovih sestara mogu također posvjedočiti istinitosti izjave predsjednika Boyda K. Packera (1924.–2015.), predsjednika Zbora dvanaestorice apostola: »Kako je utješno znati da, bez obzira gdje bi [obitelj mogla] otići, crkvena obitelj čeka na njih. Od dana kada pristignu, on će pripadati zboru svećeništva, a ona će pripasti Potpornom društvu.«³

NAPOMENE

1. Thomas S. Monson, »Charity Never Faileth«, *Liahona*, studeni 2010., 124.
2. *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society* (2011.), 119–120.
3. *Daughters in My Kingdom*, 87.

Razmotrite sljedeće

Na koji je način Krist naš savršen primjer ljubavi i dobrotvornosti?